

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Epistolarvm [epistolarum] D. Philippi Melanchthonis Farrago

Melanchthon, Philipp

Basileae, 1565

VD16 -M3220

D. Erhardo Holtzariensi, amicissimo suo Stolbergae, vitus Amerbachius S.
D.

[urn:nbn:de:bsz:31-312770](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-312770)

D. Erhardo Holtzariensi, amicissimo
suo Stolbergæ, Virus Amer-
bachius S. D.

Ut nunquam de tua fide & amore erga me du-
bitavi, ita ante paucos admodum dies mirari ceppi,
quid fieret, quod tot nuncios huc mitteres sine tuis
litteris ad me, præsertim cum nonnullis huc scripsis-
ses alijs. Semper enim iustis de causis putavi, nemi-
nem te hic me chariorem habere: & id tu etiam
nonnunquam non obscure tulisti Erharde. Quare
fac ut me tuis elegantissimis litteris à tali affectu li-
beres. Volo autem ut mihi significes de tota tua
fortuna copiosissimè. Est mihi aliquoties indica-
tum de tuis rebus, quàm in bono & foelici statu es-
sent: eo nihil potui audire neq; iucundius, neq; gra-
tius. Rectè dictum est à doctissimo poeta: Quon-
dam Cithara canentem suscitavit Musam, neq; sem-
per arcum Tendit Apollo. De rebus meis proxi-
mè satis. Fuerunt hic aliquot Islebienses in nuptijs
Ambrosij: qui, quia mihi non fuerunt ualde bene no-
ti, cum isthic essem, neq; à me ipsi, neq; ego ab ipsis
appellatus quidem sum familiariter. Loguleius il-
le Crassus, & per omnia pinguis, salutabat quidem
stantem me apud alios, sed tanquam ignotissimùm.
Vrsam audio relictam hic iri, & propositam iri
uenalem. Magnæ eius opes esse dicuntur. non

non frustra id fieri: possit aliquis eam comparare
 non magna pecunia, non magno labore, precibus
 aut eloquentia. Nouus homo, cui quondam eram
 unica delicia, uix aspexit me: qui, præterquã quod
 est pessimè de me meritis, cum ego uicissim non le-
 uissima beneficia conulerim in eum, nondum etiã
 cessat (ut audio) meam mihi existimationem quæ
 alioqui satis parua est, labefactare. Si is tuus est er-
 ga Ursam animus, qui olim fuit, accelera: fortasse ri-
 detur tibi. Ego istam genem nihil moror, neq; e-
 tiam ei malè cupio. Argenteum poculum uide bre-
 uis ut habeas. Ego parturio nunc: ubi pepererit, faciã
 primo quoq; tempore ut scias. Vale, & nos ama.
 Commendo tibi Martinum, hominem profectò di-
 gnum meliori ualitudine Vitebergæ.

Franciscus Vinariensis D. Petro Suaue-
 ni, Equestris ordinis uiro, in aula
 regis Daniæ, amico suo

S. D.

Cum arbitrarer Erhardum nostrum ad te per-
 uenurũ esse, dedi ei has literas, cum quidem præ-
 ter uulgaria, quod scriberem non haberem. Nam
 Erhardus ipsi corãm exponet tibi omnem statum
 rerum nostrarum multo copiosius, quàm in breui
 epistola fieri potuit. Est enim homo aulicus, quod
 genus scis solere *πολυπραγματικόν*. Narrabit tibi to

L 3 tam